

POÈTIQUES

ESTANCES A MOLINS DE REI

Jo no sabria pas dî,
Molins de Rei, com ho ets de bonica.
He arribat de bon matí
i sols t'he vist una mica
i com ho ets de bonica
jo no ho sabria pas dî.

Digueu-me on fou que pastaren el pa
dels reis de nostra història
que n'aniré a buscà
i cada tros de pa
tindrà sabors de glòria.

Digueu-me on és aquell molí
i on jeu la molinera
que l'aniré a cridar de bon matí
i es llevarà riolera
i ens donarà del seu molí
tota la farina per a pastà el destí

Temps era temps que els fadrins molinès
cantant feien la feina,
la farina que feien, amb dinès
no es podia assolir: Era només
pel rei i per la reina.

Digueu-me on és la mola dels fadrins
i la farem rodà amb les nostres mans
i hi trobarem a dins
el blat de l'esperit dels catalans.

Salvador Perarnau

ESPIRITUALITAT

Aixeca tos ulls al cel;
no miris per res el món
i rebràs conhort fidel
d'una sort que Déu t'infon.

No guaitis cap a la terra
que, tan plena de neguits
i congoixes i angúnies,
la nostra ànima s'hi aferra
i només n'obté que oblits
i grans odis i rancúnies.

Voli amunt el teu esperit
i, quan ja travessi els aires,
tingui cor fins l'infinit
del mal en tots els seus caires!

J. Romagosa M.

AL LLOBREGAT

Damunt de t'aigua clara i calmosa
amb goig m'he emmirallat
i he vist dins de ta fons sorrosa
tota ta majestat.
Seguint des del Cadí al Mediterrà
ta serpentina via
m'he quedat encisat de contemplà
ta sana vitalia.

Ací es veu una fàbrica, allà un molí
tot rescloses arreu
i les grans planes de fruiterar fi
que alimenta ta deu.
Un sens fi de pobles, viles, ciutats
que el treball estimen
vénen a tu, que els brindes facultats
i creixen, s'animen...

A més d'ésser la força industrial,
font d'agricultura
i comerç, és el nostre orgull cimal
t'estètica pura.

Té ta salzereda a l'hora ponentina.
quan ja tot és calma,
mística contrallum diamantina
que l'ànima embauma.

I canta glòria ta petita onada
rublerta de consol
quan a primeres clarors d'albada
la daura un raig de sol.
Fins en jorn de riuada i tempesta
que tot és capgirell,
fitem l'esguard, baixem la testa,
i et trobem encar bell.

I per què tanta de fe, amor, ceguera,
estima i voluntat
que fins el teu llot i fanguera
mirem purificat?

Doncs, per què ets nostre patró i senyera
oh, riu del Llobregat!

Joaquim Casas Guarro

EL FIRAIRE

Com ocell lliure, batent les ales,
va el vell firaire d'ací d'allà.
La ruta fixa d'altres anyades
per a guanyar-se bonament el pa.

Palet de riu que no posa molsa
a mercè sempre de son corrent
rutllant, movent-se com la joguina
que en la parada exposa atent.

Esperit d'hebreu, mercader noble
que rep l'enuig del món roí;
ocell de pas que arriba i se'n torna
fins l'altra anyada, fent son camí...

R. Roig i Planas